

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl JUDr. Jitkou Šťastnou jako samosoudkyní v insolvenční věci

dlužníka: **BE 2025 s.r.o., IČO 06200478**
sídlem Štefánikova 248/32, 150 00 Praha 5

o konečné zprávě a o vyúčtování odměny a výdajů insolvenčního správce

takto:

- I. Soud schvaluje konečnou zprávu a vyúčtování odměny a výdajů insolvenčního správce ve znění, doručeném soudu dne 12. května 2021, dle níž činí:**
a) příjmy podstaty celkem	506 364,77 Kč
z toho záloha na insolvenční řízení složená dlužníkem	50 000,00 Kč
b) výdaje podstaty celkem	506 364,77 Kč
z toho:	
• z toho odměna správce (včetně DPH):	67 760,00 Kč
• z toho hotové výdaje správce:	4 029,04 Kč
• pohledávky podle § 168 a 169 IZ	434 575,73 Kč
c) celkem k rozvrhu:	0,00 Kč
- II. Věřitelé jsou povinni ve lhůtě do 3 dnů ode dne zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku sdělit insolvenčnímu správci název peněžního ústavu a číslo svého účtu, na který jim má být částka poukázána, či oznámit, jakou jinou formou jim má být částka proplacena.**
- III. Soud ukládá insolvenčnímu správci uspokojit pohledávky dle ve výroku I. tohoto usnesení ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí a podat o tom ve lhůtě do 40 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu písemnou zprávu.**

Odůvodnění:

1. Podáním doručeným soudu dne 12. května 2021 předložil insolvenční správce konečnou zprávu. Současně s konečnou zprávou insolvenční správce podle ustanovení § 303 IZ předložil soudu také vyúčtování své odměny a výdajů.
2. Insolvenční soud přezkoumal konečnou zprávu a to podle ustanovení § 304 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění účinném ode dne 1. června 2019 (dále jen „IZ“) a podle odstavce 2 tohoto ustanovení zákona následně uvědomil účastníky řízení tak, že ji zveřejnil vyhláškou dne 15. června 2021 (zveřejněním v insolvenčním rejstříku) s poučením o tom, že účastníci řízení mohou do 15 dnů od zveřejnění konečné zprávy v insolvenčním rejstříku proti ní podat u insolvenčního soudu námitky.
3. Proti konečné zprávě nebyly podány námitky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Lasková.

4. Podle ustanovení § 304 odst. 5 IZ nebyly-li podány námitky proti konečné zprávě, může insolvenční soud vydat rozhodnutí podle odstavce 4 (mj. o schválení konečné zprávy) i bez nařízení jednání.
5. O výši odměny insolvenčního správce soud rozhodl podle ustanovení § 1 odst. 3, odst. 5 a § 2a vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů (dále „vyhláška“) ve znění pozdějších předpisů dle vyúčtování provedeného správcem. Správce soudu osvědčil, že je plátcem DPH (č. 1. B-1). Odměna insolvenčního správce určená z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi nezajištěné věřitele činí dle výše uvedeného ustanovení 45 000,00 Kč + 21 % DPH ve výši 9 450,00 Kč. Dále činí odměna z počtu přezkoumaných pohledávek dle výše uvedeného ustanovení 11 000,00 Kč + 21% DPH ve výši 2 310,00 Kč. Celkem tedy činí odměna insolvenčního správce 67 760,00 Kč včetně DPH.
6. Insolvenční soud schválil hotové výdaje insolvenčního správce dle § 7, avšak pouze ve výši 4 029,04 Kč, když činností insolvenčního správce vyplývající přímo ze zákona je mj. právě zajištění vedení účetnictví (je-li dlužník podnikatelem) (viz srovnání usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. 29 Cdo 2631/2012) a náklady na takovou činnost jsou obsaženy dle ust. § 39 odst. 2 IZ v jeho odměně a nese je ze svého. Výjimečně je lze splnění těchto činností jinými osobami podle ust. § 40 odst. 2 IZ hradit z majetkové podstaty se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru. Souhlas ve smyslu ust. § 40 odst. 2 IZ však insolvenční správce neměl.
7. V daném případě odkazuje insolvenční soud na judikaturu vyšších soudů, která potvrzuje výše uvedený závěr insolvenčního soudu, a to například usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. července 2015, č. j. 3 VSPH 1442/2014-B-52, ve kterém: „[Insolvenční soud] doplnil, že nelze za hotové výdaje považovat náklady spojené s vedením účetnictví a daněmi, jež jsou náklady se správou a udržováním podstaty. Uvedl, že Správce ani nedoložil, zda k provedení účetnictví uzavřel mandátní smlouvu; pokud ji uzavřel, učinil tak bez předchozího souhlasu věřitelského výboru a souhlasu soudu podle ust. § 39 InsZ. V projednávané věci však věřitelský výbor nebyl funkční, neboť dva z jeho členů se vzdali funkce, zůstal tak jen jediný člen a žádná oprávněná osoba nenavrhl soudu svolat schůzi za účelem doplňující volby do věřitelského výboru, jeho působnost tudíž vykonával soud. Pokud takovou smlouvu Správce neuzavřel, jedná se o činnosti, jež jsou zahrnuty v jeho odměně a nese je ze svého (§ 39 odst. 2 InsZ). K závěrům insolvenčního soudu ohledně náhrady hotových výdajů odvolací soud shodně s insolvenčním soudem konstatuje, že doložení souhlasu insolvenčního soudu (vykonávajícího i působnost věřitelského výboru) k pomoci třetí osoby ve smyslu ust. § 39 InsZ Správce neměl a že se jedná o náklady při výkonu zákonem uložené činnosti, jež jsou kryty jeho odměnou.“; usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. ledna 2019, č. j. 3 VSOL 760/2018-B-61, dle kterého: „Z ust. § 246 odst. 1 InsZ vyplývá, že prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a povinností, které souvisí s nakládáním s majetkovou podstatou, mezi které patří rovněž vedení účetnictví a plnění daňových povinností. Insolvenční správce nemusí nutně tyto činnosti vykonávat sám osobně, k jejich splnění může využít dlužníka, popřípadě též jeho zaměstnance. Z ust. § 39 odst. 2 InsZ dále plyne, že náklady na činnosti, ke kterým je insolvenční správce povinen podle zákona, jsou zahrnuty v jeho odměně a nese je ze svého. Tyto činnosti sice může zadat ke splnění jiným osobám, avšak pouze výjimečně a se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru. Shora citované ust. § 39 odst. 3 InsZ dává správci možnost, aby činnosti, které (vzhledem k jejich povaze a k obsahu povinností správce vyplývajících z insolvenčního zákona) je jinak povinen konat osobně a za jejich provedení je honorován odměnou, žádal k provedení na účet podstaty třetí osobě. Nutno zdůraznit, že učinit tak může jedině za předpokladu, že s takovým postupem, který podstatu zatíží náklady zákonem jinak nepředpokládanými, vyslovil, a to předem, souhlas věřitelský výbor. I tehdy, nejsou-li žádnou z oprávněných osob námitky proti

konečné zprávě podány, nemůže schválit konečnou zprávu, jsou-li údaje v ní uvedené (s ohledem na obsah spisu) nesprávné či nejasné (srov. ust. § 304 odst. 1 InsZ).“; usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. ledna 2017, č. j. 4 VSOL 962/2016-B-23, dle kterého: „Odvolací soud se po přezkoumání obsahu spisu s ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení shoduje se závěrem soudu prvního stupně, že zpracování účetnictví je činností, k níž je insolvenční správce povinen a náklady na tuto činnost jsou až na výjimečné situace (např. rekonstrukce chybějícího účetnictví dlužníka) zahrnuté v jeho odměně.“ a usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. listopadu. 2015, č. j. 3 VSOL 586/2015-B-20, dle kterého: „V posuzované věci insolvenční správce souhlas insolvenčního soudu a věřitelského výboru s výdajem 3 630 Kč na zpracování účetnictví neměl (souhlas ani netvrdil) a správce ani nedoložil, že tuto činnosti – zpracování účetnictví, pro něj bude v budoucnu provádět třetí osoba. Nicméně i za situace, že by insolvenční správce měl souhlas věřitelského výboru a soudu s tímto výdajem a tento výdaj doložil, odvolací soud nepovažuje tento výdaj za účelný. V tomto svém závěru odvolací soud poukazuje na průběh insolvenčního řízení vyplývající z konečné zprávy, kdy v insolvenčním řízení nebyl zjištěn a zpeněžen žádný majetek dlužníka, na účtu majetkové podstaty se nacházel jediný majetek, a to finanční prostředky ze žaloby na náklady insolvenčního řízení, které byly použity k částečné úhradě odměny insolvenčního správce a v řízení nebyly vedeny žádné incidenční spory. Splnění účetních a daňových povinností v souvislosti s ukončením předmětného insolvenčního řízení tedy není mimořádnou činností přesahující rámec běžných povinností insolvenčního správce.“.

8. Odměna insolvenčního správce ve výši v 67 760,00 Kč bude hrazena zcela z peněžních prostředků na účtu majetkové podstaty.
9. Náhrada hotových výdajů ve výši 4 029,04 Kč bude uhrazena z peněžních prostředků na účtu majetkové podstaty zcela.
10. Zbývající část peněžních prostředků na účtu majetkové podstaty ve výši 434 575,73 Kč bude v souladu s ustanovením § 271 odst. 1 IZ použita k uspokojení zbývajících pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek postavených na roveň pohledávek za majetkovou podstatou. Tyto pohledávky budou dle návrhu správce a v souladu s ustanovením § 305 odst. 2 IZ uspokojeny poměrně.
11. Na základě shora uvedeného soud postupoval podle ustanovení § 304 IZ a bez nařízení jednání schválil konečnou zprávu a vyúčtování odměny a výdajů správce, neboť neshledal důvody, pro které by je schválit neměl – výrok bod I.
12. Soud výrokem body II. a III. za analogického použití ustanovení § 307 odst. 2 a 3 IZ určil správci lhůtu k upokojení pohledávek určených ve výroku I. a uložil mu, aby o tom podal soudu zprávu.

Poučení:

Proti bodu I. výroku rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání proti tomuto rozhodnutí mohou podat insolvenční správce a věřitelé a dlužník, jejichž námitkám nebylo vyhověno (§ 304 odst. 6 IZ).

Proti bodu II. a III. výroku rozhodnutí není odvolání přípustné.

Praha 7. července 2021

JUDr. Jitka Šťastná v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Lasková.